

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203421
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118203421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovú v spore žalobkyne: G. C., D.. XX.XX.XXXX, H. N. S. XX, XXX XX A. zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.501 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 2.501 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.3.2018 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.501 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 17C/404/2015 o vydanie bezdôvodného obohatenia bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že „ žiadny nárok na uplatňovaný nárok nevznikol, rovnako tak neboli preukázané skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať. Z podanej žaloby nevyplýva osvedčenie a preukázanie tohto tvrdenia. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Žalobkyňa v pôvodnom konaní uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.501,78 eur a z toho nevyplýva žiadna súvislosť, na základe ktorej by bola preukázaná oprávnenosť a spôsob výpočtu nároku na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v sume identickej so sumou bezdôvodného obohatenia. Súd prvého stupňa výsledky vykonaného dokazovania nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k uzatvoreniu riadnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ďalším predpokladom, z ktorého súd prvej inštancie v pôvodnom rozsudku vychádzal pri svojej rozhodovacej činnosti, bola skutočnosť, že v zmysle jeho záverov zmluva nemala obsahovať uvedenie údajov o ročnej úrokovej sadzbe., ale údaj o ročnej úrokovej sadzbe v čase uzatvorenia zmluvy podľa účinného predpisu (01.07.2006 až 31.12.2007) nestanovoval povinnosť veriteľa uvádzať ročnú úrokovú sadzbu ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda zo strany veriteľa ani nemohlo ísť o porušenie zákona. V konaní nebolo preukázané, že by konaním žalovaného došlo k spôsobeniu nejakej ujmy v neprospech žalobkyne.

K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadostučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní predmetných rozhodnutí, ale s výrazným časovým odstupom, čo takisto spochybňuje relevanciu

a nevyhnutnosť uplatneného nároku. Vyššie uvedenými skutočnosťami deklaruje žalovaný to, že na strane žalobkyne nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie.

Samotné „zadosťučinenie“ je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Zákonný pojem „primeranosť“ sa podľa názoru žalovaného spája nielen s výškou zadosťučinenia, ale aj s jeho vznikom a existenciou. Z tvrdení žalobkyne či už v žalobe, alebo v konaní 17C/404/2015 nie je možné určiť, aké mimoriadne okolnosti by mali odôvodňovať postup žalobcu pri uplatňovaní takejto požiadavky, a v čom by teda mal byť za takýchto okolností daný prvok „primeranosti.“ Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (viď IV. ÚS 210/04). Na priznanie žalobcom uplatňovaného nároku (dokonca v danom rozsahu) neexistuje žiadny skutočný a zákonný dôvod. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, že by mu bola spôsobená ujma.“

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 17C/404/2015 a zistil, že:

4. Dňa 7.10.2015 podala žalobkyňa na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá sa viedla pod sp.zn. 17C/404/2015.

Súd v rozhodnutí ustálil skutkový stav tak, že žalobkyňa dňa 18. 7. 2007 a žalovaný uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorého žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 40.000,- Sk, ktorý mala splatiť v 48 splátkach po 2.253,- Sk, uhradiť zmluvnú odmenu 68.144,- Sk, celková výška úveru bola stanovená na 108.144,- Sk, predpokladaná RPMN 82,06 %, zmluvná odmena za poskytnutý revolving 35.688,- Sk, predpokladaná RPMN 73,73 %. Tieto údaje podpísala žalobkyňa v revolvingovej zmluve dňa 16. 7. 2007. Po jej schválení žalovaný dňa 18. 7. 2007 v bode 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Sk (nevyplňujte) uviedol: poskytnutú čiastku úveru 40.000,- Sk, splatnosť 48 splátok po 2.253,- Sk, zmluvná odmena 68.144,- Sk, nominálna hodnota úveru 108.144,- Sk, RPMN 81,73 %, zmluvná odmena 35.088,- Sk, predpokladaná RPMN 73,73 %. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že druhá strana, teda líčna strana obsahuje zmluvné dojednania, kde je uvedený aj úrok, súd konštatuje, že text tejto líčnej strany obsahuje 4 stĺpce asi na 100 riadkoch písané tak drobným písmom, že sú neprehľadné a nečitateľné, navyše táto druhá strana nie je podpísaná účastníkmi zmluvy.

Z prehľadu histórie platieb mal súd preukázané, že dňa 18. 7. 2007 bola žalobkyni 17C/404/2015 4 pripísaná pôžička 1.327,76 EUR, ktorú uhrádzala v splátkach po 74,79 EUR do 16. 6. 2009, kedy uhradila takto 20 splátok, následne od 13. 8. 2009 jej bola vykonávaná zrážka zo mzdy 137,97 EUR a zároveň aj zaplatená splátka 74,79 EUR, ale tieto zrážky zo mzdy popri mesačných splátkach boli vykonávané až do 12. 12. 2012. Dňa 31. 12. 2012 je preúčtovanie platby mínus 214,18 EUR. Zmluva bola ku dňu 21. 12. 2012 ukončená.

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 22.2.2016 č.k. 17C/404/2015-46 bolo rozhodnuté tak, že súd zamietol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prešov., rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.501,78 EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 26. 1. 2016 do zaplatenia.

6. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že „dňa 18. 7. 2007 žalobkyňa a žalovaný uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorého žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 40.000,- Sk, ktorý mala splatiť v 48 splátkach po 2.253,- Sk, uhradiť zmluvnú odmenu 68.144,- Sk, celková výška úveru bola stanovená na 108.144,- Sk, predpokladaná RPMN 82,06 %, zmluvná odmena za poskytnutý revolving 35.688,- Sk, predpokladaná RPMN 73,73 %. Tieto údaje podpísala žalobkyňa v revolvingovej zmluve dňa 16. 7. 2007. Po jej schválení žalovaný dňa 18. 7. 2007 v bode 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Sk (nevyplňujte) uviedol: poskytnutú čiastku úveru 40.000,- Sk, splatnosť 48 splátok po 2.253,- Sk, zmluvná odmena 68.144,- Sk, nominálna hodnota úveru 108.144,- Sk, RPMN 81,73 %, zmluvná odmena 35.088,- Sk, predpokladaná RPMN 73,73 %. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že druhá strana, teda líčna strana obsahuje zmluvné dojednania, kde je uvedený aj úrok, súd konštatuje, že text tejto líčnej strany obsahuje 4 stĺpce asi na 100 riadkoch písané tak drobným písmom, že sú neprehľadné a nečitateľné, navyše táto druhá strana nie je podpísaná účastníkmi zmluvy.

Z prehľadu histórie platieb mal súd preukázané, že dňa 18. 7. 2007 bola žalobkyni pripísaná pôžička 1.327,76 EUR, ktorú uhrádzala v splátkach po 74,79 EUR do 16. 6. 2009, kedy uhradila takto 20 splátok,

následne od 13. 8. 2009 jej bola vykonávaná zrážka zo mzdy 137,97 EUR a zároveň aj zaplatená splátka 74,79 EUR, ale tieto zrážky zo mzdy popri mesačných splátkach boli vykonávané až do 12. 12. 2012. Dňa 31. 12. 2012 je preúčtovanie platby mínus 214,18 EUR. Zmluva bola ku dňu 21. 12. 2012 ukončená. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že zmluvu uzatvárala s príslušným zamestnancom žalovanej spoločnosti tak, že tento vypísal základné jej osobné údaje a poslal ju do banky vybaviť si trvalý príkaz s tým, že keď sa vráti, budú vyplnené ďalšie údaje. Boli to údaje pod bodom 5. K týmto údajom nedostala žiadne vysvetlenie a už vôbec nie o tom, že odmena za tento úver je 68.144,- Sk. Údaj pod bodom 6 o schválení revolvingového úveru neboli s ňou vyplnené. Túto zmluvu podpísala bez vyplnených údajov pod bodom 6. Následne pri platbách splátok došlo k tej situácii, že žalovaný, aj keď mu platila splátky, začal vykonávať zrážky zo mzdy, s čím nebola spokojná, preto prestala ďalšie splátky uhrádzať a až od svojho zamestnávateľa sa dozvedela, dokedy jej boli vykonávané takto zrážky z jej výplaty. Keď sa informovala u zamestnávateľa, prečo sa tak stalo, povedal jej, že dostal pokyn od žalovaného, že tieto zrážky už nie je potrebné vykonávať. Žalovaný po celú dobu ju neinformoval o stave úhrad a ani nemala vedomosť o tom, kedy došlo k splateniu pôžičky. Až potom, keď sa obrátila v roku 2015 na občianske združenie HOOS a odtiaľ bol žiadaný výpis z histórie platieb, až vtedy sa dozvedela, akým spôsobom prebiehali úhrady, ako boli pripisované a kedy došlo k ukončeniu zmluvy. Žalovaný, keď ukončil zmluvu, nedal jej nijaké oznámenie o tom a tieto všetky potrebné údaje sa dozvedela až v roku 2015 z výpisu histórie platieb. Na žalovaného sa obrátila so žiadosťou o úver a nemala vedomosť o tom, že jej schválil revolvingový úver, nerozumela tomu, aký je rozdiel medzi úverom a revolvingovým úverom, až potom neskôr od mzdovej pracovníčky svojho zamestnávateľa zistila, aký je to rozdiel. Keď podpisovala túto zmluvu, od žalovaného dostala informáciu, že úver preplatí asi o 2 až 4 tisíc korún, v tom vedomí ju podpisovala a nemala vôbec vedomosť, že to bude suma 68.000,- Sk, teda v eurách 3.000,- EUR. Čo je RPMN, to sa dozvedela až neskôr, keď pátrala po týchto údajoch. Žalovaný jej túto položku vôbec neobjasnil. Vôbec nepochopila údaje, ktoré potom sám žalovaný dopísal v bode 6 a nepochopila, prečo je tam uvádzané dvojité RPMN a v dvojitej výške zmluvná odmena, keď chcela úver. Za celých 5 rokov jej boli vykonávané zrážky zo mzdy a nemohla sa dovolať pravdy, až keď sa obrátila na občianske združenie.

7. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 27.9.2017 č.k. 10Co/75/2016-77 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok prvej inštancie., rozsudok nadobudol právoplatnosť 2.11.2017.

8. Žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že „má ukončenú strednú školu, je zdravotná sestrička v nemocnici. V tom čase v roku 2007 to bol jeden z prvých úverov, ktorý čerpala, v podstate vtedy potrebovala 40.000,- Sk v hotovosti na zaplatenie energií., k tejto finančnej situácii došlo v dôsledku toho, že mali rodinný dom a stále sa zvyšovali nejaké platby za energie. Mali v tom čase 3 deti, manžel pracoval v poľnohospodárstve a jeho príjem bol nestály. , preto sme teda túto situáciu riešili takýmto spôsobom. Nevedela, čo je v tom čase revolvingový úver a ani ho nechcela, v podstate chcela 40.000,- Sk. Tá suma jej aj prišla, potom následne aj splácala splátky, už viacej z tohto úveru nečerpala. Spočiatku splácala splátky, potom následne na to prišli zrážky zo mzdy, ale robili jej aj zrážky zo mzdy, aj platila splátky. Nevedela si rady s touto vecou, tak to išlo až pokiaľ nenavštívila Združenie HOOS, kde potom aj požiadala, aby ma ju zastupovali a JUDr. Šafranko v tejto veci kontaktoval žalovaného, aby sa žalovaný vzdal užívania tejto dohody o zrážkach zo mzdy v súvislosti s touto zmluvou o úvere. Čo sa týka bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo priznané skorším rozhodnutím, toto jej zaplatené bolo. Toho času už nemá žiadne úvery u nebankových subjektov. Mala v tom čase ešte aj iné nebankovky a to POHOTOVOSŤ aj PROVIDENT FINANCIAL, celkovo mala viacero úverov. V tejto konkrétnej veci, keď už boli problémy s platením, stále jej volali z PROFÍ CREDITU, dokonca jej hádzali do schránky také oznámenia, kde bolo, že neplatiči platte., aj poštárka jej nosila takéto veci, kde bolo na obálke napísané, že je neplatička PROFÍ CREDITU, bolo to pre ňu veľmi nepríjemné, že takto sa to rieši“.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

10. Predmetom konania je nárok žalobkyne na vydanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.501 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/404/2015.

11. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17C/404/2015 žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva., pričom sa žalovaný dopustil pri tomto právnom vzťahu množstva závažných porušení spotrebiteľského práva, a pritom aj keď vo veci bolo právoplatne rozhodnuté, spochybňuje rozhodnutia súdov, aj keď bezdôvodné obohatenie žalobkyni zaplatil. Toto správanie žalovaného len potvrdzuje správnosť rozhodnutí súdov.

13. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

14. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok. Základným zmyslom ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je (aplikujúce uvedené na nároky vzniknuté z bezdôvodného obohatenia) predovšetkým účinná ochrana poškodeného, na úkor ktorého sa obohatila iná osoba.

15. S poukazom na vyššie uvedené s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

16. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd prihliadol k tomu, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu, v ktorej s ňou dohodol úžerný úrok. Svojím konaním sa na jej úkor obohatil o 2 501,78 eur, ktoré by nikdy nebol žalovaný žalobkyni dobrovoľne vydal, pokiaľ by sa tohto svojho nároku nebola domáhala v súdnom konaní. Žalovaný tak navyše postupoval ako nebanková spoločnosť napriek tomu, že mu muselo byť známe, akého porušenia spotrebiteľského práva sa voči žalobkyni dopúšťa. Je nepredstaviteľné, aby akýkoľvek spotrebiteľ prejavil ochotu a súhlasil s takým úžerným úrokom, keby nebol k tomu donútený finančnou tiesňou a inými nepriaznivými životnými okolnosťami, ktoré spôsobili, že bol donútený prijať finančné prostriedky za takýchto nevýhodných podmienok. Pokiaľ sa teda žalobkyňa domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške bezdôvodného obohatenia, ktorým sa žalovaný na jej úkor obohatil, súd ho považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za primerané a jej nároku v celom rozsahu vyhovel.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Súd ustalaňuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie skutočností, rozhodujúcich

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, skutkovým

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré procesnej uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).